bij een bocht flakkerde, of naast een opening, die de verdiepingen van de Toren leidde. Sam probeerde de nozzel te tellen, maar na tweehonderd raakte hij de tel kwijt. Hij zwoog nu heel stilletjes, want hij meende dat hij stemmen kon horen spreken, nog een eindje boven hem. Er scheen meer dan één rat in leven te zijn.

Ineens, toen hij voelde dat hij geen adem meer kon pompen of zijn knieën dwingen te buigen, hield de trap op. Hij bleef staan. De stemmen waren nu luid en dichtbij. Sam keek om zich heen. Hij was helemaal naar het platte dak van de derde en hoogste verdieping van de Toren geklommen: een open ruimte, ongeveer twintig meter breed, met een lage borstwering. Daar liep boven over de trap een kleine koepelkamer midden in het dak, met lage deuren op het oosten en westen. In het oosten kon Sam de vlakte van Mordor, wijd en donker, beneden zich zien liggen, en de brandende berg in de verte. Een nieuwe uitbarsting welde in de diepe bronnen ervan op en de rivieren van vuur laaiden zo fel op, dat het licht ervan zelfs op deze afstand van vele